

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL L. L. 2015-07-13 SKUNDO**

2015 m. rugsėjo 21 d. Nr. S- 176 (7-175 /2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

Komisijos narės,
laikinei pavaduojančios Komisijos pirmininkę
komisijos narių

Linos Vosylienės – pranešėja
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Jūratei Dalmantaitei
J. N.

sekretoriaujant
mokesčių administratoriaus atstovei
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

2015 m. rugsėjo 8 d. posėdyje išnagrinėjusi L. L. (toliau – Pareiškėja) 2015-07-13 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015-06-12 sprendimo Nr. 68-106, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2015-02-27 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-123, kuriuo Pareiškėjai nurodyta sumokėti į biudžetą 55 440 Lt (16 056 Eur) gyventojų pajamų mokesčių (toliau – GPM), 10 644 Lt (3 082,72 Eur) GPM delspinigius, 5 544 Lt (1 605 Eur) GPM baudą, 8 445,62 Lt (2 446 Eur) valstybinio socialinio draudimo įmokas (toliau – VSD įmokas), 4 222,82 Lt (1 223 Eur) VSD įmokų baudą, 2 667,04 Lt (772 Eur) privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokas), 1 333,53 Lt (386 Eur) PSD įmokų baudą.

Sprendime nurodoma, jog Kauno AVMI patikrino Pareiškėjos 2009-01-01–2013-12-31 laikotarpio GPM, PSD įmokų, VSD įmokų apskaičiavimo bei sumokėjimo teisingumą. Nurodoma, kad patikrinimo metu mokesčiai apskaičiuoti vadovaujantis MAĮ 70 straipsniu, nustatius, jog nėra galimybės mokesčių bazės apskaičiuoti įprastu būdu. Nurodoma, kad Kauno AVMI Pareiškėjos 2009–2013 metų laikotarpio mokesčio bazę nustatė pagal jos atliktą įvertinimą, pritaikius išlaidų metodą. Nurodoma, kad mokestinis patikrinimas inicijuotas Inspekcijai atlikus Pareiškėjos sutuoktinio 2014-08-25 mokestinį tyrimą (Mokestinio tyrimo rezultatų ataskaita Nr. FR0686-1438) bei Pareiškėjos 2014-07-25 mokestinį tyrimą (Mokestinio tyrimo rezultatų ataskaita Nr. FR0686-1314), kurių metu nustatyta, kad šeimos išlaidos 2010–2013 metais viršijo disponuojamas pajamas ir mokesčių mokėtojai galimai gavo bei nedeklaravo kitų įstatymų nustatyta tvarka neapmokestintų pajamų, kurių šaltiniai nepagrįsti juridinę galią turinčiais dokumentais. Mokestinio tyrimo metu nustatyta, jog 2009–2013 metais Pareiškėjos sutuoktinis, būdamas M. L. firmos „L2“ savininku, į kasą įnešė 759 890,40 Lt. Taip pat nustatyta, kad sutuoktiniai dengė firmos „L2“ komunalinius

mokesčius. Pažymėta, jog sutuoktiniai 2006–2009 metų laikotarpiu rekonstravo namą, kurio atkūrimo sąnaudų (statybos vertė) buvo 619 000 Lt.

Nurodoma, kad Kauno AVMI, pagal įvertinimą apskaičiuodama Pareiškėjos 2009–2013 metų gyventojų pajamų mokesčio bazę, naudojosi Taisyklių 29 punkte nustatytais informacijos šaltiniais, t. y. vadovavosi gauta informacija: bankų sąskaitų išrašais; asmenų paaiškinimais; Pareiškėjos mokestinio tyrimo duomenimis; Inspekcijos turima informacija; VĮ „Regitra“ duomenimis; įmonių operatyvaus patikrinimo duomenimis (M. L. firmos „L2“; UAB „K1“; UAB „M1“); sutuoktinio mokestinio tyrimo duomenimis; Sodros pateiktais duomenimis bei kita patikrinimo metu surinkta informacija. Taisyklių 14–17 punktuose nurodoma, kad išlaidų metodas taikomas, kai turima informacija (duomenys) apie mokesčių mokėtojo ir šeimos narių išlaidas, o vertinimas atliekamas lyginant mokėtojo ir jo šeimos narių asmenines išlaidas su per atitinkamą laikotarpį deklaruotomis pajamomis. Mokesčių administratorius turi parinkti tokius informacijos ir duomenų šaltinius, kurių pagrindu atliktas vertinimas leistų kuo tiksliau nustatyti mokestinės prievolės dydį. Nurodoma, kad Pareiškėja nuo 1991-05-03 yra susituokusi su M. L., todėl vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nuostatomis bei suformuota teismų praktika (LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos nutartis administracinėje byloje Nr. A602-2280/2012; LVAT 2014-04-23 nutartis Nr. A438-581/2014), Inspekcija analizuodama Pareiškėjos gautas pajamas bei patirtas išlaidas, įvertino ir sutuoktinio gautas pajamas bei patirtas išlaidas.

Inspekcija sprendime nurodo argumentus dėl piniginių lėšų likučio tikrinamojo laikotarpio pradžioje. Pažymi, jog Pareiškėjos patikrinimo metu, siekiant nustatyti piniginių lėšų likutį mokestinio patikrinimo pradžioje (2009-01-01), buvo vertintos ankstesnių laikotarpių gautos pajamos ir patirtos išlaidos. Ankstesnio laikotarpio pajamų vertinimas atliktas tik siekiant nustatyti piniginių lėšų likutį tikrinamojo laikotarpio pradžioje, bet ne apmokestinti Pareiškėją. Taigi piniginių lėšų likučio nustatymas patikrinimo pradžia nėra suprantamas kaip patikrinimas už ankstesnį, nei leidžiama, laikotarpį. Pažymėta, jog nei MAĮ, nei kiti įstatymai nenumato jokių apribojimų tiek mokesčių mokėtojui, tiek mokesčių administratoriui apskaičiuojant bei perskaičiuojant mokesčius už tam tikrą mokestinį laikotarpį remtis (vadovautis) papildoma įrodomąja medžiaga, kurioje užfiksuotos ankstesniais laikotarpiais atsiradusios faktinės aplinkybės, svarbios teisingam mokesčio apskaičiavimui (perskaičiavimui). Tokiais atvejais, vertinant šią įrodomąją medžiagą bei nustatant jos reikšmę, vadovaujamosi ne MAĮ 68 straipsnio 1 dalies nuostatomis, bet atsižvelgiama į bendrąsias įstatymuose (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 57 straipsnis) įtvirtintas įrodinėjimo taisykles (vertinama, ar ši medžiaga atitinka įrodymų sampratą, nustatomas įrodymų lestinumas, sąsajumas ir pan. aplinkybės). Teigiama, kad tokios nuostatos nuosekliai laikomasi ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje (pavyzdžiui, administracinėse bylose Nr. A8–693/2007, Nr. A442–206/2009, Nr. A556–1073/2010, Nr. A438-201/2011).

Nurodoma, kad LVAT teismų praktikoje pažymėta, jog išvados apie mokesčio mokėtojo tam tikrų civilinių sandorių pagrindu gautų pajamų realumą darytinos sistemiškai bei kompleksiskai įvertinus visus tiesioginius bei netiesioginius įrodymus, pagrindžiančius ar paneigiančius objektyvų pajamų gavimo faktą. Vien atskirų formalių įrodymų (pavyzdžiui, paprasta rašytine ar notarine forma sudarytų sutarčių) apie pajamas pateikimas, nesant realaus pajamų gavimo fakto, patvirtinto visapusiška pajamų gavimo faktinių aplinkybių analize, paties pajamų gavimo nepagrindžia. LVAT tokią išvadą padarė ir atsižvelgiant į MAĮ 10 straipsnio nuostatas, įtvirtinančias turinio viršenybės prieš formą principą, pagal kurį mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai. Atsižvelgiant į šią administracinių teismų praktiką, vien tik civilinės sutarties, kaip formalaus įrodymo, pateikimas *per se* negali būti pripažįstamas tinkamu realaus pajamų gavimo fakto pagrindu, neįvertinus visų kitų su galimu pajamų gavimu susijusių faktinių aplinkybių (LVAT administracinė byla Nr. A438-201/2011).

Nurodoma, kad Pareiškėja yra pateikusi metines pajamų mokesčio deklaracijas už 2004–2009 metus, o sutuoktinis už 2006–2012 metus. Sutuoktiniai nėra teikę Vienkartinės gyventojų (šeimos) 2003-12-31 turėto turto deklaracijos (forma FR0593). Nurodoma, kad Pareiškėja

nepateikė nesutikimo argumentų dėl piniginių lėšų likučio tikrinamojo laikotarpio pradžioje. Konstatuota, jog 2009-01-01 Pareiškėja galėjo turėti sukauptų grynųjų piniginių lėšų likutį – 35 000 Lt, kurį ji nurodė pateiktame 2014-07-24 paaiškinime bei (– 25,45 Lt) banke. Taip pat Inspekcija pažymi, kad Pareiškėjos sutuoktinis pateiktame 2015-04-13 skunde nurodė, jog jo ranka pateiktas paaiškinimas apie turimas pinigų sumas 2008-04-30 yra abejotinos kilmės, nes mokesčių mokėtojas neatsimena, kada ir kaip tokio pobūdžio paaiškinimą parašė, todėl prašo juo nesivadovauti. Konstatuota, jog Pareiškėjos sutuoktinio piniginių lėšų likutis tikrinamojo laikotarpio pradžia buvo 0 Lt ne banke bei 246,32 Lt banke.

Inspekcija sprendime nurodo argumentus dėl gautų pajamų ir patirtų išlaidų tikrinamuoju laikotarpiu. Nurodoma, kad Pareiškėjos gautos pajamos ir patirtos išlaidos detalai aptartos 2014-10-24 patikrinimo akto Nr. FR0680-722 20–33 psl. Pareiškėjos sutuoktinio gautos pajamos ir patirtos išlaidos aptartos patikrinimo akto Nr. FR0680-721 15–30 psl. Teigiama, kad nors prie sutuoktinių mokesstinės medžiagos yra pridėti kiekvieno atžvilgiu atlikti patikrinimo aktai ir susijusi medžiaga, tačiau sutiktina su Pareiškėjos skunde išdėstytu argumentu, jog taikoma praktika yra ydinga, nes mokesčio bazės apskaičiavimas turi būti aiškus ir suprantamas.

Inspekcija sprendime nurodo argumentus dėl Pareiškėjo sutuoktinės gautų pajamų priskyrimo. Inspekcija nurodo, kad gyventojai gali gauti pajamų užsiimdami individualia veikla. Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme (Žin., 2002, Nr.73-3085, toliau – GPM įstatymas) individuali veikla apibrėžiama, kaip savarankiška veikla, kuria versdamasis gyventojas siekia gauti pajamų ar kitokios ekonominės naudos per tęstinį laikotarpį. Kaip matyti tikrinamuoju laikotarpiu, Pareiškėjo sutuoktinė vykdė individualią veiklą. Ši veikla apima savarankišką bet kokio pobūdžio komercinę arba gamybinę veiklą, įskaitant tą, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą; savarankišką kūrybą, profesinę ir kitą panašaus pobūdžio savarankišką veiklą. LVAT aiškindamas GPM įstatymo 2 straipsnio 7 dalyje įtvirtintus individualios veiklos požymius, yra ne kartą pasisakęs dėl individualios veiklos sąvokos ir nurodęs, kad siekiant konstatuoti individualios veiklos egzistavimą, būtina nustatyti požymių visumą, t. y. savarankiškumą, versliškumą, tęstinumą, ekonominės naudos siekimą (žr. 2014-06-12 LVAT nutartį administracinėje byloje Nr. A575-653/2014, 2012-09-27 nutartį administracinėje byloje Nr. A438-1715/2012, LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2006-06-16 sprendimą administracinėje byloje Nr. A5-902/2006 ir kt.), ką nagrinėjamu atveju pagrįstai ir konstatavo vietos mokesčių administratorius.

Nurodoma, kad verslo liudijimas – šio GPM įstatymo ir jį įgyvendinančių teisės aktų nustatyta tvarka išduotas dokumentas, patvirtinantis nustatyto fiksuoto dydžio pajamų mokesčio sumokėjimą verčiantis individualia veikla, įtraukta į Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatytą veiklos rūšių sąrašą (GPM įstatymo 2 straipsnio 22 p.; punkto 2002-07-02 Nr. IX-1007 redakcija). Tačiau ne kiekvienos rūšies individualia veikla galima verstis įsigijus verslo liudijimą. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. lapkričio 19 d. nutarimu Nr. 1797 „Dėl Verslo liudijimų išdavimo gyventojams tvarkos (Dėl Verslo liudijimų išdavimo gyventojams taisyklių ir veiklų, kuriomis gali būti verčiamasi turint verslo liudijimą, rūšių sąrašo)“ (Žin., 2002, Nr. 112-4992; toliau – Verslo liudijimų išdavimo taisyklės) buvo patvirtintas individualios veiklos pagal verslo liudijimą rūšių sąrašas, kuriame buvo išskirtos veiklos rūšys, kuriomis galima verstis įsigijus verslo liudijimą. Šiame sąrašė veiklos rūšys yra įvardinamos, nurodant jų pavadinimą ir Ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus (EVRK) klasės numerį, nurodomą skliaustuose. Jeigu skliaustuose buvo / yra nurodyta tik EVRK klasė, gyventojas gali verstis visų toje EVRK klasėje nurodytų rūšių veikla, o jeigu skliaustuose nurodyta, kad veiklos rūšis įeina į tam tikrą EVRK klasę, gyventojas gali verstis tik verslo liudijime nurodytos rūšies veikla. Nurodoma, kad tiksliau apibrėžiant kai kurių veiklos rūšių apimtį, veiklos teritoriją ar jų pobūdį, šalia veiklos rūšių pavadinimų prie tam tikrų rūšių veiklų buvo / yra pateikta atitinkama žymė. Ji padeda veiklą apibūdinti pagal tai, kokias teises tos veiklos verslo liudijimas suteikia. Verslo liudijimų išdavimo taisyklių skyriuje „Individualios veiklos, kuria gali būti verčiamasi turint verslo liudijimą, rūšys“ (Verslo liudijimų išdavimo taisyklių originali nuostata) nurodoma, jog: (*) Verslo liudijimas suteikia teisę prekiauti jame nurodytomis savo gamybos prekėmis neįsigijus prekybos liudijimo; (***) Verslo liudijimas nesuteikia teisės teikti apgyvendinimo paslaugų (kaimo turizmo paslaugos arba nakvynės ir

pusryčių paslaugos, EVRK klasė 55.20); (x) Verslo liudijimas nesuteikia teisės parduoti savo gamybos prekių ir teikti paslaugų įmonei arba kitam juridiniam asmeniui, jeigu veiklos, kuria gali būti verčiamasi turint liudijimą, rūšis yra viena iš veiklos, kuria verčiasi įmonė arba kitas juridinis asmuo, rūšių; (xx) Verslo liudijimas suteikia teisę parduoti savo gamybos prekes ir teikti paslaugas tik gyventojams.

Nurodoma, kad patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėja buvo įsigijusi verslo liudijimus nuo 2009-02-05 iki 2009-05-06, nuo 2009-07-03 iki 2009-12-31, nuo 2010-02-10 iki 2010-04-30 raštinės mašinų, buhalterinių mašinų, kompiuterinės ir elektroninės aparatūros priežiūrai ir remontui (EVRK kodas 95.11). Pagal šiuos verslo liudijimus įformintas paslaugų teikimas UAB „M1“ už 57 100 Lt; UAB „L1“ už 2 170 Lt bei UAB „A2“ už 1 000 Lt; UAB „K1“ už 10 040 Lt. Iš viso Pareiškėja už paslaugas gavo 70 310 Lt pajamų ir patyrė 1 990 Lt išlaidų detalėms įsigyti. Taip pat Pareiškėja buvo įsigijusi verslo liudijimus: Nr. ET 107015-1 nuo 2010-09-08 iki 2010-12-31, Nr. OB 142884-1 nuo 2011-01-03 iki 2011-03-31, Nr. IM 202972-1 nuo 2011-04-13 iki 2011-06-15, Nr. TP 252825-1 nuo 2011-07-14 iki 2011-12-31, Nr. CI 356065-1 nuo 2012-01-25 iki 2012-04-25 drabužių siuvimui ir taisymui (EVRK kodai 14.11; 14.12; 14.13; 14.14; 14.19; įeina į EVRK klasę 95.29). Nurodoma, kad pagal minėtus verslo liudijimus Pareiškėja suteikė siuvimo paslaugas UAB „K1“, kurios Mokesčių mokėtojų registre deklaruotų veiklų rūšys: nuo 2009-09-21 iki 2012-01-01 – darbo drabužių siuvimas (EVRK kodas 141200), nuo 2009-09-21 iki dabar – kitų megztų (trikotažinių) ir nertų drabužių gamyba (EVRK kodas 143900), tekstilės gaminių didmeninė prekyba (EVRK kodas 464100). Atliktų darbų vertė – 84 668 Lt, iš jų: 2010 m. – 17 339 Lt, 2011 m. – 50 683 Lt, 2012 m. – 16 646 Lt. Atlikti darbai įforminti 19 darbų perdavimo–priėmimo aktais, kuriuose nurodyta: megzto gaminio rankovių įsiuvimas overloku, dirželių prisiuvimas, dekoratyvinių sagų prisiuvimas, megztų gaminių susiuvimas universalia mašina, gaminių defekto pataisymas, susiuvant kokybiška siūle, kaklo juostelių apsiuvimas, detalių iš audinio sukirpimas, užsegimo juostų prisiuvimas, audinių detalių prisiuvimas ant gaminių kuponų, etikečių įsiuvimas, susiūtų detalių išvertimas, mezgimo atliekų surūšiuavimas ir kt. Mokestinio patikrinimo metu nenustatyta, kokia ir kam priklausanti įranga buvo naudojama, kadangi Pareiškėja su mokesčių administratoriumi nebendravo. Paslaugų sutarčių 2.2. punkte numatyta, kad „galimas dalinis apmokėjimas, kai „Vykdytojui“ būtina įsigyti darbui reikalingų medžiagų arba įrangos“. Nurodoma, kad pagal pateiktą Pareiškėjos pildytą gyventojų, įsigijusio verslo liudijimą, pajamų ir išlaidų apskaitos žurnalą nustatyta, kad Pareiškėja, vykdydama drabužių siuvimo ir taisymo veiklą, išlaidų nepatyrė. Pažymėta, kad pagal pateiktus darbų priėmimo–perdavimo aktus, kuriuose įformintas pagal verslo liudijimą, išduotą raštinės mašinų, buhalterinių mašinų, kompiuterinės ir elektroninės aparatūros priežiūrai ir remontui (EVRK kodas 95.11), atliktas įvairios įrangos, t. y. ir overloku, universalių siuvimo mašinų remontas (priežiūra), pagal ką galima teigti, kad UAB „K1“ darbuotojai atlikdavo tokius pačius ar panašius siuvimo veiksmus, kaip ir Pareiškėja. Nurodoma, kad darbų perdavimo–priėmimo aktuose nurodyta suteikta paslauga – mezgimo atliekų surūšiuavimas, už kurią išmokėta 5 095 Lt, neįeina į įsigyto verslo liudijimo veiklos rūšį (grupė: gamyba (nuo 2012 m. – paslauga), rūšies kodas: 014, pavadinimas: drabužių siuvimas, taisymas (EVRK klasės 14.11-14.14; 14.19; įeina į EVRK klasę 95.29).

Nurodoma, kad kadangi Pareiškėjai išduoti verslo liudijimai nesuteikė teisės teikti siuvimo paslaugų UAB „K1“, kurios pagrindinė veikla (EVRK kodai 141200 ir 143900) atitinka veiklos rūšį (kodas 014), kuriai išduoti verslo liudijimai, todėl vietos mokesčių administratorius padarė išvadą, kad Pareiškėja pažeidė Verslo liudijimų išdavimo taisyklių 2.3. punkto 2.3.2. papunkčio nuostatą. Inspekcija pažymėjo, jog pagal Verslo liudijimų išdavimo gyventojams tvarkos 24 punkto nuostatą, pirmą kartą pagal šias taisykles verslo liudijimus įsigyjantiems gyventojams verslo liudijimą išduodanti teritorinė valstybinė mokesčių inspekcija, pasirašytinai įteikia šio nutarimo ir šių taisyklių kopijas ir atmintinę, kurioje nurodomos verslo liudijimą įsigijusio gyventojų teisės, pareigos ir su mokestinių prievolių vykdymo tvarkos pažeidimais susijusi atsakomybė. Inspekcijos teigimu, Pareiškėjai verslo liudijimai buvo išduodami nuo 2007 m., todėl ji neabejotinai turėjo būti susipažinusi su visais reikalavimais asmenims, įsigijusiems verslo liudijimą bei privalėjo laikytis teisės aktuose nustatytą vykdytos veiklos taisyklių.

Inspekcija sprendime nurodo argumentus dėl naujų įrodymų pateikimo. Nurodoma, kad patikrinimo metu Kauno AVMI atliko Pareiškėjos šeimos pajamų ir išlaidų analizę ir nustatė, kad 2010–2013 metais Pareiškėjo šeimos išlaidos viršijo gautas apmokestintas pajamas, todėl patikrinimo metu Pareiškėjos mokesstinė prievolė buvo apskaičiuota vadovaujantis MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatomis. Akcentuojama, kad Pareiškėjos sutuoktinio Inspekcijai pateiktos 2009-11-25, 2010-10-18 ir 2011-04-22 paskolos sutartys, kurių pagrindu iš M. K. pasiskolino 90 000 Lt, patikrinimo metu nebuvo vertintos.

Inspekcija nurodo, kad susipažino su Pareiškėjos sutuoktinio pateiktais dokumentais, jog jam tikrinamuoju laikotarpiu M. K. suteikė paskolą už 90 000 Lt. Tačiau pažymi, jog minėtas argumentas vertinamas kritiškai. Nurodo, kad tuo atveju, kai mokesčių mokėtojas nevykdo pareigos tinkamai deklaruoti pajamas, o gautų pajamų pagrįstumo nėra galimybės nustatyti pagal juridinę galią turinčius dokumentus, ypač didelis dėmesys yra skiriamas mokesčių mokėtojo paaiškinimams. Kauno AVMI 2014-08-22 mokesstinio tyrimo metu pateikė Pareiškėjos sutuoktiniui 2014-08-22 klausimyną apie asmens bendruosius duomenis (darbovietes, šeimos narius ir išlaikytinius ir kt.) bei fizinio asmens pajamas (gautas pajamas pagal verslo liudiją; gautas paskolas; kt. pajamų šaltinius; įsipareigojimus finansinėmis institucijoms; duomenis apie įsigytą nekilnojamąjį ir kilnojamąjį turtą bei finansines priemones; piniginių lėšų likutį tikrinamojo laikotarpio pradžiai ir kt.). Pareiškėjos sutuoktinis 2014-08-22 atsakydamas į užduotus klausimus nurodė, jog turėjo pasiėmęs paskolą tik iš banko, t. y. nepateikė duomenų apie paskolos gavimą iš M. K. . Vertinant Pareiškėjos sutuoktinio pateiktą 2008-04-30 paaiškinimą matyti, jog taip pat nebuvo pateikta duomenų apie 2005-09-01 pasiimtą 30 000 Lt paskolą iš J. V. . Nors Pareiškėjos sutuoktinis nurodė, jog jo ranka pateiktas paaiškinimas apie turimas pinigų sumas 2008-04-30 yra abejotinos kilmės, nes mokesčių mokėtojas neatsimena, kada ir kaip tokio pobūdžio paaiškinimą parašė, tačiau mokesčių administratorius neturi pagrindo juo abejoti. Būtent pats Pareiškėjos sutuoktinis, vykdydamas mokesčių administratoriaus nurodymą pateikti paaiškinimus apie įsigytą turtą ir pajamų gavimo šaltinius bei perleistas pinigines lėšas bei jas pagrįsti, teikė paaiškinimą, kuriame nurodė apie jo paties gautas pajamas. Vėliau pakeista pozicija dėl to, jog jis realiai turėjo kitus pajamų šaltinius (suteiktas naujas paskolas), mokesčių administratoriaus nuomone, pripažintina, kaip siekis išvengti mokesstinės prievolės, atsiradusios po patikrinimo. Taip pat pažymėta, jog teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad pirminiai paaiškinimai pripažįstami objektyvesniais ir patikimesniais (LVAT 2007 m. kovo 15 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A17-301/2007, LVAT 2009 m. birželio 12 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A556-695/2009).

Inspekcija akcentuoja, jog nors asmenys galėjo disponuoti tokiais piniginių lėšų sumomis (pagal pirminius mokesčio administratoriaus duomenis), kurios nurodytos paskolų sutartyse, tačiau mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai (MAĮ 10 straipsnis). Mokesčio administratoriaus teisę nevertinti sandoriu sukeltamų mokesčių teisinių pasekmių, reglamentuoja MAĮ 69 straipsnio 1 dalis, kurioje nustatyta, kad tais atvejais, kai mokesčio mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaromi turint tikslą gauti mokesstinės naudos, t. y. tiesiogiai ar netiesiogiai nukelti mokesčio mokėjimo terminus, sumažinti mokėtiną mokesčio sumą arba visiškai išvengti mokesčio mokėjimo, arba padidinti grąžintiną (įskaitytiną) mokesčio permoką (skirtumą), arba sutrumpinti mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo terminus, mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokesťį, taiko turinio viršenybės prieš formą principą. Šiuo atveju mokesčių administratorius neatsižvelgia į formalią mokesčių mokėtojo veiklos išraišką, bet atkuria iškreipiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, ir mokesťį apskaičiuoja pagal minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo jurisprudencijoje, aiškinant šią teisės normą, pažymėta, kad joje kalbama apie mokesčio mokėtojo tikslą gauti mokesstinės naudos ateityje, t. y. po sandorio, kuris gali būti tiriamas šios teisės normos taikymo aspektu, sudarymo. Tai reiškia, kad taikant šią teisės normą reikšmingomis gali būti pripažintos aplinkybės, kurios laiko aspektu atsirado po tiriamo (abejones keliančio) sandorio sudarymo, t. y. taikant šią teisės normą atliekamas retrospektyvus paties sandorio ir jo teisinių pasekmių vertinimas (LVAT 2007 m. liepos 17 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A11-

719/2007; LVAT 2008 m. vasario 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A556-250/2008; LVAT 2015 m. balandžio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-366-438/2015). Aptartas teisinis reglamentavimas reiškia, kad mokesčių administratoriui, tais atvejais, kai sandoris, t. y., jame fiksuotas veiksmas, sukeliantis atitinkamas mokesčines teisinis pasekmes, atitinka MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, yra suteikta teisė neatsižvelgti į formalią šio sandorio išraišką bei nesiremti jame fiksuotomis mokesčinėmis teisinėmis pasekmėmis, o atkurti tikrąsias teisiškai reikšmingas mokesčines teises aplinkybes, kurios buvo slepiamos šiuo sandoriu.

Mokesčių administratorius konstatuoja, jog neatsižvelgiama į Pareiškėjos sutuoktinio pateiktas paskolos sutartis bei nevertinamos pateiktos paskolos sutartys pasirašytos su M. K. ir J. V. . Papildomai pažymėta, kad LVAT 2011-09-05 nutartyje administracinėje byloje Nr. A575-928/2011 yra nurodęs, jog įstatymų leidėjas MAĮ *expressis verbis* yra įtvirtinęs šias mokesčių mokėtojo pareigas: teisės aktų nustatyta tvarka tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos dokumentus ir registrus, taip pat kitus dokumentus (MAĮ 40 straipsnio 1 dalies 6 punktas); pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 straipsnio 1 dalies 8 punktas); pateikti paaiškinimus apie pajamų gavimo šaltinius ir juos pagrįsti (MAĮ 41 straipsnis). Iš to išplaukia, jog mokesčių mokėtojas, atlikdamas mokesčines teises pasekmes galinčius sukelti veiksmus, turi būti protingas, atsakingas ir rūpestingas. Nagrinėjamu atveju Inspekcijai pateiktos mokesčinės paskolos vertinamos kaip siekis išvengti dalies apskaičiuoto gyventojų pajamų mokesčio.

Inspekcijos sprendime nurodoma, kad sutuoktinių patikrinimų metu nustatyta, jog Pareiškėja 2009 metais gavo 217 040,66 Lt pajamų: 1 480,66 Lt palūkanų už indėlį + 42 000 Lt iš UAB „E1“ + 2 170 Lt iš UAB „L1“ + 6 390 Lt darbo užmokesčio iš M. L. firmos „L2“ + 147 000 Lt už parduotą butą + 1 000 Lt iš UAB „A2“ + 10 000 Lt iš O. D. M. (motinos) + 7 000 Lt iš J. V. . Pareiškėjos sutuoktinis gavo 148 163,53 Lt pajamų: 112 895 Lt iš Pareiškėjos + 750 Lt iš I. M. + 791,23 Lt pervedė M. L. firma „L2“ + 8 430 Lt iš UAB „E1“ + 6 235 Lt iš UAB „L1“ + 83,89 Lt iš antstolio N. P. + 18 977,9 Lt už telefono pokalbius + 0,51 Lt palūkanų už kredito likutį. Pareiškėja per 2009 metus patyrė 142 573,14 Lt išlaidų: 10 862,80 Lt vartojimo išlaidų, 112 895 Lt papildė sutuoktinio sąskaitą + 2 368,28 Lt apmokėjo bendrovei „Bitė Lietuva“ už M. L. įmonę „L2“ + apmokėjo 5 000 Lt UAB „A1“ + grąžino 7 000 Lt skolą J. V. + 4 447,06 Lt patyrė kitų išlaidų. Pareiškėjos sutuoktinis patyrė 141 885,38 Lt išlaidų: 6 065,24 Lt vartojimo išlaidų + sumokėjo 21,43 Lt antstoliui N. P. + patyrė 2 298 Lt išlaidų gyvybės draudimui + sumokėjo 384,26 Lt už banko paslaugas + už 4 929,56 Lt pirkto prekių (pagal banko išrašų duomenis) + 15 109,62 Lt apmokėjo UAB „Bitė Lietuva“ už suteiktas paslaugas (už firmą „L2“) + 1 198,02 Lt apmokėjo M. L. firmos „L2“ komunalines paslaugas + patyrė 34 259,85 Lt paskolos išlaidų + 5 151,27 Lt kelionės išlaidų (bilietai; viešbučiai) + 67 864 Lt įnešė į M. L. firmos „L2“ kasą + 4 259,63 Lt už kitas paslaugas (už patvarkymą; sumokėta J. V. ; už telekomunikacijų paslaugas ir kt.) + sumokėjo 344,50 Lt M. P. muzikos mokyklai. Mokesčio patikrinimo metu, įvertinus nustatytas sutuoktinių gautas pajamas, patirtas išlaidas bei nustatytus piniginių lėšų likučius mokesčio laikotarpio pradžioje bei pabaigoje, Inspekcija pažymėjo, jog bendra sutuoktinių turima piniginių lėšų suma galėjo būti 116 291,11 Lt.

Inspekcijos sprendime nurodoma, kad sutuoktinių patikrinimų metu nustatyta, jog Pareiškėja 2010 metais gavo 56 862 Lt pajamų: 4 368 Lt darbo užmokesčio pajamų iš firmos „L2“ + 27 379 Lt iš UAB „K1“ + 15 100 Lt iš UAB „E1“ + 10 000 Lt iš O. D. M. (motinos) + 5 Lt iš sutuoktinio. Pareiškėjos sutuoktinis gavo 13 550,92 Lt pajamų: 470 Lt iš Pareiškėjos + 254,56 Lt iš firmos „L2“ + 12 826,36 Lt už telefono pokalbius. Pareiškėja per 2010 m. patyrė 20 219,66 Lt išlaidų: 8 230,06 Lt vartojimo išlaidų + 4 426,01 Lt sumokėjo už suteiktas paslaugas UAB „Bitė Lietuva“ (už firmą „L2“) + sumokėjo 5 220 Lt Kauno FPC + patyrė 2 116,09 Lt kitų išlaidų (už komunalinius mokesčius; prekes; suteiktas paslaugas; banko paslaugas) + sumokėjo 227,50 Lt už M. P. muzikos mokyklą. Pareiškėjos sutuoktinis per 2010 m. patyrė 257 887,69 Lt išlaidų: 7 270,70 Lt vartojimo išlaidų + sumokėjo 544 Lt už banko paslaugas + 8 397,35 Lt apmokėjo UAB „Bitė Lietuva“ už suteiktas paslaugas (už firmą „L2“) + patyrė 33 982,46 Lt paskolos išlaidų + 204 351,23 Lt įnešė į firmos „L2“ kasą + patyrė 2 759,95 Lt kitų išlaidų (už komunalinius mokesčius;

prekes; suteiktas paslaugas) + sumokėjo 192 Lt už M. P. muzikos mokyklą + sumokėjo 390 Lt V. Z. . Mokestinio patikrinimo metu, įvertinus nustatytas sutuoktinių 2010 m. gautas pajamas, patirtas išlaidas bei nustatytus piniginių lėšų likučius mokestinio laikotarpio pradžioje (2010-01-01) banke ir mokestinio laikotarpio pabaigoje (2010-12-31) banke, konstatuota, jog sutuoktinių 91 844,67 Lt išlaidos viršijo pajamas.

Inspekcijos sprendime nurodoma, kad sutuoktinių patikrinimų metu nustatyta, jog Pareiškėja 2011 metais gavo 65 051 Lt pajamų: 4 368 Lt darbo užmokesčio pajamų iš firmos „L2“ + 50 683 Lt iš UAB „K1“ + 10 000 Lt iš O. D. M. (motinos). Pareiškėjos sutuoktinis gavo 16 260,66 Lt pajamų: 4 840 Lt iš sutuoktinės + 11 227,73 Lt už telefono pokalbius + 155 Lt iš firmos „L2“ + 37,93 Lt iš antstolio. Pareiškėja per 2011 metus patyrė 15 922,35 Lt išlaidų: 8 743,20 Lt vartojimo išlaidų + 954,12 Lt sumokėjo už suteiktas paslaugas UAB „Bitė Lietuva“ (už firmą „L2“) + papildė 4 840 Lt sutuoktinio sąskaitą + patyrė 1 385,03 Lt kt. išlaidų (paskolos; paslaugos; verslo liudijimas; baudos; bylinėjimosi išlaidos). Pareiškėjos sutuoktinis patyrė 283 593,49 Lt išlaidų: 8 283,20 Lt vartojimo išlaidų + 10 273,61 Lt sumokėjo už suteiktas paslaugas UAB „Bitė Lietuva“ (už firmą „L2“) + 35 128,96 Lt paskolos išlaidų + 220 400 Lt įnešė į firmos „L2“ kasą + patyrė 9 507,72 Lt kitų išlaidų (antstoliui; gyvybės draudimui; prekėms; muzikos mokyklai ir kt.). Mokestinio patikrinimo metu, įvertinus nustatytas sutuoktinių 2011 m. gautas pajamas, patirtas išlaidas bei nustatytus piniginių lėšų likučius mokestinio laikotarpio pradžioje (2011-01-01) banke ir mokestinio laikotarpio pabaigoje (2011-12-31) banke, konstatuota, jog sutuoktinių 218 687,65 Lt išlaidos viršijo pajamas.

Inspekcijos sprendime nurodoma, kad sutuoktinių patikrinimų metu nustatyta, jog Pareiškėja 2012 metais gavo 31 128 Lt pajamų: 4 482 Lt darbo užmokesčio pajamų iš įmonės „L2“ + 16 646 Lt iš UAB „K1“ + 10 000 Lt iš O. D. M. (motinos). Pareiškėjos sutuoktinis gavo 10 791,35 Lt pajamų: 184 Lt iš firmos „L2“ + 10 607,35 Lt už telefono pokalbius. Pareiškėja per 2012 metus patyrė 8 098,54 Lt išlaidų: vartojimo 6 913,80 Lt išlaidų + 1 184,74 Lt kitų išlaidų (bankui; verslo liudijimui ir pan.). Pareiškėjos sutuoktinis patyrė 221 050,12 Lt išlaidų: 6 913,80 Lt vartojimo išlaidų + 10 007,40 Lt sumokėjo su suteiktas paslaugas UAB „Bitė Lietuva“ (už firmą „L2“) + sumokėjo 4 528,20 Lt už paslaugas (už firmą „L2“) + patyrė 24 947,57 Lt vartojimo išlaidų + patyrė 4 817,98 Lt kitų išlaidų (antstoliui; gyvybės draudimui; prekėms; muzikos mokyklai ir kt.). Mokestinio patikrinimo metu, įvertinus nustatytas sutuoktinių 2012 m. gautas pajamas, patirtas išlaidas bei nustatytus piniginių lėšų likučius mokestinio laikotarpio pradžioje (2012-01-01) banke ir mokestinio laikotarpio pabaigoje (2012-12-31) banke, konstatuota, jog sutuoktinių 186 632,97 Lt išlaidos viršijo pajamas.

Inspekcijos sprendime nurodoma, kad sutuoktinių patikrinimų metu nustatyta, jog Pareiškėja 2013 metais gavo 19 406 Lt pajamų: 5 406 Lt darbo užmokesčio pajamų iš firmos „L2“ + 4 000 Lt iš J. V. + 10 000 Lt iš O. D. M. (motinos). Pareiškėjos sutuoktinis gavo 14 632,42 Lt pajamų: 10 894,19 Lt už telefono pokalbius + 813,63 Lt iš antstolių + 2 924,60 Lt draudimo išmoką. Pareiškėja per 2013 metus patyrė 99 771,33 Lt išlaidų: 6 180 Lt vartojimo išlaidų + padengė už sutuoktinį 7 500 Lt paskolą + 69 237,5 Lt sumokėjo už firmą „L2“ + 2 800 Lt sumokėjo už patalpų nuomą + grąžino 4 000 Lt J. V. + patyrė 10 053,83 Lt kitų išlaidų (už paslaugas; draudimą; baidas; dokumentų gaminimą ir pan.). Pareiškėjos sutuoktinis patyrė 115 563,03 Lt išlaidų: patyrė 6 180 Lt vartojimo išlaidų + 5 816,43 Lt sumokėjo antstoliams + sumokėjo 66,60 Lt už banko paslaugas + įnešė 103 500 Lt į firmos „L2“ kasą. Mokestinio patikrinimo metu, įvertinus nustatytas sutuoktinių 2013 m. gautas pajamas, patirtas išlaidas bei nustatytus piniginių lėšų likučius mokestinio laikotarpio pradžioje (2013-01-01) banke ir mokestinio laikotarpio pabaigoje (2013-12-31) banke, konstatuota, jog sutuoktinių 181 344,61 Lt išlaidos viršijo pajamas.

Inspekcija sprendime nurodo argumentus dėl statistinių išlaidų. Atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus, kodėl vertinant Pareiškėjos patirtas išlaidas buvo pasirinktas išlaidų metodas ir apskaičiuojant mokesčio bazę buvo vadovautasi Lietuvos Respublikos statistikos departamento duomenimis, centrinis mokesčių administratorius pažymi, jog atliekamame mokestiniame patikrinime, kai vertinamos mokėtojo patirtos išlaidos, mokesčių administratorius gali pasirinkti

tokį informacijos šaltinį, kuris leistų tiksliausiai ir objektyviausiai atlikti įvertinimą. Taip pat mokesčių administratorius turi teisę naudotis informacija, gauta iš Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių mokesčių administratorių, kitų institucijų, registru (kadastrų), statistikos leidinių, žinybų, katalogų, spaudos, informacinių biuletenių, kitų visuomenės informavimo priemonių, interneto svetainių bei kitų šaltinių, kurių pagrindu galima nustatyti mokesčių mokėtojo atitinkamus veiklos rodiklius ir gauti kitą įvertinimui atlikti reikalingą informaciją (Taisyklių 29 p.). Akcentuojama, kad Pareiškėja 2014-04-13 skunde pateikdama argumentus dėl mokesčių bazės apskaičiavimo teisingumo, nurodo, kad mokesčių administratorius nepagrįstai šeimos išlaidomis pripažino mokėjimus už firmos „L2 komunalines paslaugas; statistinės vartojimo išlaidos nebuvo sumažintos patirtoms išlaidoms viešbučiams ir muzikos mokyklai ir pan. Inspekcija atkreipia dėmesį į tai, jog bendrosios statistinės vartojimo išlaidos buvo mažinamos atsižvelgiant į patirtas išlaidas prekėms. Nurodoma, kad iš dalies sutiktina su Pareiškėjos pozicija, jog išlaidos muzikos mokyklai gali būti priskiriamos išlaidoms šveitimui (gali būti įskaičiuojamos į vaikų statistines išlaidas), tačiau nagrinėjamu atveju, Inspekcija teigia, kad sutuoktinių naudai skaičiavo statistines išlaidas, patirtas išlaikant vyriausiąją dukrą. Ne visada 18 metų sulaukęs asmuo tampa savarankišku šeimos vienetu (ypač tuo atveju, kai asmuo dar mokosi bendrojo lavinimo mokykloje). Pagal Inspekcijos turimus Sodros duomenis, K. L. yra gavusi su darbo santykiais susijusių pajamų tik laikotarpiu nuo 2012-03-15 iki 2013-04-30, t. y. kai ji dirbo firmoje „L2“.

Atsakant į kitus Pareiškėjos skundo argumentus dėl mokesčių bazės apskaičiavimo teisingumo pažymėta, kad atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, objektyviai yra įmanomi tam tikri netikslumai, nes mokesčių administratorius yra priverstas vadovautis ne tiksliais, o tikėtiniais ir galimais paskaičiavimais, tačiau nurodo, kad MAĮ 70 straipsnio 1 dalies norma skirta tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus (LVAT 2010 m. balandžio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A442-635/2010). Nagrinėjamu atveju, Inspekcijos teigimu, sutuoktiniai nepateikė jokių įrodymų dėl turėtų kitokio dydžio vartojimo išlaidų, o apsiribojo tik abstraktaus pobūdžio paaiškinimais, kad jų išlaidos per visą tikrinamą laikotarpį buvo ženkliai mažesnės nei Statistinės vartojimo išlaidos, tačiau detalaus savo išlaidų apskaičiavimo neturi galimybių parengti ir pateikti.

Inspekcija sprendime nurodo argumentus dėl piniginių lėšų įnešimų į firmos „L2“ kasą. Nurodoma, kad kadangi Pareiškėjos sutuoktinis skunde teigia, jog jam nėra žinoma kokių dokumentų pagrindu buvo nustatyta tiksli įneštų pinigų suma į firmos „L2“ kasą, Inspekcija pažymi, jog prie sutuoktinių mokestinio patikrinimo medžiagos yra pridėta 2014-06-11 atlikto firmos „L2“ mokestinio tyrimo (Mokestinio tyrimo rezultatų ataskaita Nr. FR0686-89) medžiaga su apskaitos dokumentų kopijomis, iš kurios matyti tiksli į firmos „L2“ kasą įneštų grynųjų pinigų suma (detaliau Mokestinio tyrimo ataskaitos 15–16 psl.).

Apibendrinus nustatytas aplinkybes, sprendime konstatuota, kad Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu (2010–2013 m.) gavo 169 627,47 Lt (339 254,94 Lt/2) apmokestinamųjų pajamų, nuo kurių neapskaičiavo, nedeklaravo ir nesumokėjo GPM. Taip pat konstatuota, kad vietos mokesčių administratorius pagrįstai Pareiškėjos siuvimo paslaugų pardavimą 2010–2012 m. pripažino Pareiškėjos vykdyta individualia veikla bei atitinkamai apmokestino iš šios veiklos gautas pajamas.

Pareiškėja skunde nurodo, kad su Inspekcijos 2015-06-12 sprendimu Nr. 68-106 nesutinka bei pateikia motyvus. Teigia, kad Inspekcija prašytų dokumentų, kuriais remiantis buvo apskaičiuotos išlaidos, nepateikė ir nekreipė dėmesio į naujai pateiktus įrodymus, visus dokumentus vertino vienpusiškai.

Pareiškėja nurodo argumentus dėl mokestinio patikrinimo. Teigia, kad pavedime tikrinti pavedama tikrinti tik GPM ir PSD įmokas, tačiau nesilaikant mokestinio pavedimo tikrinti temos, buvo patikrintos ir VSD įmokos, taip esą buvo pažeistos Pareiškėjos teisės į teisingą mokesčių apskaičiavimo patikrinimą. Todėl su VSD įmokų bei skirta VSD įmokų bauda Pareiškėja nesutinkanti.

Pareiškėja nurodo argumentus dėl individualios veiklos. Pareiškėja nesutinka su patikrinimo metu padaryta išvada, jog gavo individualiai veiklai (pagal pažymą) priskirtų pajamų, nes neturėjo galimybės nustatyti, kad teikia siuvimo paslaugas įmonėms, kurių deklaruota vykdoma veikla sutampa su mokesčių mokėtojos vykdoma veikla pagal verslo liudijimą. Pareiškėja skunde abejoja, ar UAB „K1“ realiai vykdo siuvimo veiklą, nes būnant jos patalpose vizualiai nebuvo galima nustatyti, kad būtų vykdoma siuvimo veikla. Pažymi, kad patikrinimo metu nefiksuota, kad UAB „K1“ Pareiškėjos paslaugų teikimo metu vykdytų siuvimo veiklą. Pareiškėja prašo atsižvelgti į tai, kad minėta įmonė galėjo tik deklaruoti siuvimo veiklą, tačiau realiai jos nevykdyti. Prašo ištirti šias aplinkybes, o nustačius, kad realiai įmonė siuvimo veiklos nevykdė, atitinkamai perskaičiuoti mokesčius. Akcentuojama, kad UAB „K1“ yra deklaravusi veiklos sritį „drabužių gamyba“, o tai apima visas drabužių gamybos stadijas, įskaitant planavimą, medžiagų įsigijimą, pardavimus ir kita. Pasak Pareiškėjos, tai nereiškia, kad įmonė užsiima būtent drabužių siuvimu. Pareiškėja mano, jog jei įmonė užsiimtų būtent drabužių siuvimu, jos pajėgumai būtų tikrai didesni.

Pareiškėja nurodo argumentus dėl 2009–2013 metų pajamų ir išlaidų, teigia, kad mokesčių administratorius nepagrįstai nurodo, kad šiuo laikotarpiu patirtos išlaidos 339254,94 Lt viršija gautas pajamas. Skunde pažymėta, kad 2009–2013 metais neteisingai apskaičiuotos vartojimo išlaidos. Pareiškėjos teigimu, mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavimo statistines vartojimo išlaidas, nes jos nebuvo mažintos išlaidomis viešbučiams, muzikos mokyklai bei apmokėjimais už firmos „L2“ komunalinius mokesčius. Pareiškėja akcentuoja, kad vidutinių vartojimo išlaidų apskaičiavime vienam namų ūkio nariui per mėnesį yra numatytos išlaidos švietimui (mokslas muzikos mokykloje), restoranams ir viešbučiams (nenurodoma, kokioje šalyje tie viešbučiai yra), transportui (lėktuvas taip pat transporto priemonė), taip pat Pareiškėja teigia, kad nepagrįstai nebuvo įvertintos komunalinės paslaugos, kurios akivaizdžiai niekaip nesusiję su II „L2“. Skunde taip pat pažymėta, kad patikrinimo metu nebuvo įvardyti dokumentai, kurių pagrindu mokesčių administratorius apskaičiavo Pareiškėjos sutuoktinio išlaidas, jokios detalizacijos apie šias sumas byloje nėra, todėl su šiomis sumomis Pareiškėja taip pat kategoriškai nesutinka. Pareiškėja prašo teisingai vertinti jos patirtas išlaidas ir gautas pajamas, taip pat jos veiklą, įsigijus verslo liudijimą.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl to, ar mokesčių administratorius pagrįstai Pareiškėjos mokesčių bazę ir mokesčius apskaičiavo, vadovaudamasis MAĮ 70 str. nuostatomis, pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, pripažinęs, kad Pareiškėjos išlaidos atitinkamai mokesčiais laikotarpiais viršijo pajamų šaltiniais patvirtintas pajamas. Iš bylos medžiagos matyti, kad vietos mokesčių administratorius patikrinimo metu vertino Pareiškėjos pajamas ir patirtas išlaidas laikotarpiu nuo 2010-01-01 iki 2013-12-31. Pagal akte pateiktą informaciją šiuo mokestiniu laikotarpiu Pareiškėja buvo santuokoje su M. L. (santuoka sudaryta 1991-05-03), todėl buvo vertintos ir Pareiškėjos sutuoktinio pajamos ir išlaidos. Mokesčių administratorius, atitinkamai įvertinęs sutuoktinių gautas pajamas bei patirtas išlaidas aktuali laikotarpiu nustatė, kad Pareiškėjos patirtoms išlaidoms padengti buvo naudotos pajamos iš nenustatytų šaltinių, kurios, vadovaujantis 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 27 str. nuostatomis, turėjo būti deklaruotos bei nuo jų turėjo būti apskaičiuotas ir sumokėtas į biudžetą GPM. Inspekcija, įvertinusi nustatytas aplinkybes, konstatavo, kad nagrinėjama situacija iš esmės atitiko MAĮ 70 str. nuostatas, kuriomis remiantis mokesčiai apskaičiuojami pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą.

Komisija pažymi, kad iš esmės pritaria Inspekcijos motyvams dėl MAĮ 70 str. taikymo. Komisijos vertinimu, nors MAĮ 70 straipsnio 1 dalyje *expressis verbis* (aiškiais žodžiais; tiesiogiai) nėra nustatyta, kad mokesčiai gali būti apskaičiuojami pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, kai mokesčių mokėtojo įsigyto turto vertė ir / ar asmeninės išlaidos per atitinkamą laikotarpį yra didesnės už deklaruotas pajamas, tačiau tokie atvejai patenka į MAĮ 70 straipsnio 1 dalies teisinio reguliavimo sritį (LVAT 2013-07-04 nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁴²-1032/2013). Komisija nurodo, jog Pareiškėjos nevykdymas

arba netinkamas vykdymas savo pareigos apskaičiuojant mokesčius yra teisiškai reikšminga aplinkybė, kuri nagrinėjama atveju sudaro pagrindą konstatuoti, jog atsirado kliūčių nustatyti mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės dydį įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka. LVAT administracinėse bylose (Nr. A⁵⁵⁶-348/2009; Nr. A⁵⁵⁶-945/2009, Nr. A⁴³⁸-1542/2010) yra konstatavęs, kad įstatymų leidėjas mokesčių administratoriui, atsižvelgiant į tai, kad mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokesstinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka, suteikė teisę atitinkamą mokestį apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą.

Atsižvelgdama į aplinkybę, jog Inspekcija ginčijamame sprendime išsamiai aprašė faktinį bei teisinį Pareiškėjai nurodytos sumokėti mokesstinės prievolės apskaičiavimo pagrindą, Komisija, sutikdama su mokesčių administratoriaus sprendime išdėstyta pozicija, faktinių aplinkybių teisiniu vertinimu bei jų kvalifikavimu, nemato pagrindo iš naujo išsamiai kartoti Inspekcijos pateiktų argumentų ir šiame sprendime plačiau pasisakys tik dėl Pareiškėjos skunde Komisijai akcentuotų nesutikimo su ginčijamu sprendimu motyvų.

Dėl Pareiškėjos skundo argumento, kad patikrinimo metu nebuvo įvardinti dokumentai, kurių pagrindu mokesčių administratorius apskaičiavo Pareiškėjos sutuoktinio išlaidas, Komisija pažymi, kad Pareiškėjos gautos pajamos ir patirtos išlaidos detalai aptartos 2014-10-24 patikrinimo akte Nr. FR0680-722 (20–33 psl.), 2015-02-27 Kauno AVMI sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (04.7.2)-FR0682-123 (2–7 psl.), o Pareiškėjos sutuoktinio gautos pajamos ir patirtos išlaidos aptartos 2014-10-24 patikrinimo akto Nr. FR0680-721 (15–30 psl.), 2015-02-27 Kauno AVMI sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (04.7.2)-FR0682-122 (2–7 psl.), prie kiekvieno iš sutuoktinių mokesstinės medžiagos yra pridėti kiekvieno atžvilgiu atlikti patikrinimo aktai ir susijusi medžiaga. Pareiškėja su visa mokesstinio ginčo medžiaga (kartu ir su Pareiškėjos sutuoktinio 2014-10-24 patikrinimo akto Nr. FR0680-721, 2015-02-27 Kauno AVMI sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (04.7.2)-FR0682-122 bei M. L. firmos „L2“ 2014-06-11 mokesstinio tyrimo rezultatų ataskaita Nr. FR0686-896) galėjo susipažinti Komisijoje (MAĮ 155 str. 2 d.), pasidaryti ją dominančių dokumentų kopijas, o susipažinusi su ją dominančia informacija pateikti paaiškinimus dėl jų įrodomosios galios bei reikšmės šiame mokesciniame ginče. Tačiau šios savo teisės Pareiškėja nerealizavo. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog LVAT praktikoje yra pripažįstama, jog MAĮ įpareigoja mokesčių administratorių supažindinti mokesčio mokėtoją ne tik su mokesstinio patikrinimo aktu, kaip savarankišku sprendimu (dokumentu), bet ir su visais jo priedais, kurie iš esmės yra patikrinimo akto sudėtinė dalis (LVAT 2004-06-25 nutartis adm. byloje Nr. A⁸ – 589/2004; 2011-05-26 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-2926/2011). Tačiau, nagrinėjant šios mokesčių mokėtojo teisės įgyvendinimą mokesstinio ginčo nagrinėjimo metu ir su tuo susijusias teises pasekmes, LVAT praktikoje taip pat laikomasi nuostatos, jog vien tik mokesstinio patikrinimo dokumentų (mokesstinio ginčo nagrinėjimui reikšmingos įrodomosios medžiagos) nepateikimas mokesčių mokėtojui nekliudo nagrinėti mokestinį ginčą tuo atveju, jei visa įrodomoji medžiaga, kurios pagrindu buvo priimti ginčijami mokesčių administratoriaus sprendimai, yra pateikiama Komisijai ir (ar) pirmosios instancijos teismui (LVAT 2011-02-03 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴² - 43/2011; 2011-05-26 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-2926/2011). Esant tokiai teisinei situacijai pripažįstama, jog tiek proceso Komisijoje metu, tiek proceso pirmosios instancijos teisme metu mokesčių mokėtojui nėra procesinių kliūčių susipažinti su visa byloje esančia medžiaga, kurios pagrindu buvo konstatuoti padaryti pažeidimai, ir pateikti reikiamus savo argumentus bei atsikirtimus. Kaip jau buvo minėta, nagrinėjama atveju Pareiškėjos teisė susipažinti su byloje esančia medžiaga buvo tinkamai užtikrinta Komisijoje, tačiau Pareiškėja šia teise nepasinaudojo.

Atsakydama į Pareiškėjos skundo argumentus dėl mokesčio bazės nustatymo teisingumo (esą mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavimo statistines vartojimo išlaidas), Komisija atkreipia Pareiškėjos dėmesį į tai, jog nagrinėjama atveju mokesčių administratorius Pareiškėjos naudai skaičiavo statistines išlaidas, patirtas, išlaikant vyriausiąją dukrą. Komisija

pažymi, kad MAĮ 70 straipsnio 1 dalies norma skirta ne tam, jog būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis paremtas) mokestinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus. Taigi teismų praktikoje pripažįstama, kad, atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, objektyviai įmanomi tam tikri netikslumai, nes mokesčių administratorius yra priverstas vadovautis ne tiksliais, o tikėtiniais ir galimais apskaičiavimais (LVAT 2010 m. balandžio 29 d. nutartis byloje Nr. A⁴⁴²-635/2010). Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo teigti, jog mokesčio administratoriaus nustatytas mokestinės prievolės dydis neatitinka protingumo bei teisingumo kriterijų.

Pagal MAĮ 67 str. 1 dalį mokesčių administratorius privalo tam tikrais duomenimis pagrįsti mokesčių mokėtojai apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Mokesčių mokėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti duomenis, kurie pagrįstų, kodėl mokestis ir su juo susijusios sumos yra apskaičiuotos neteisingai. Nustačius, kad mokesčių administratorius pateikė pakankamai duomenų, įrodančių mokesčio ir su juo susijusių sumų apskaičiavimo pagrįstumą bei teisingumą, mokesčių mokėtojai, kuris nesutinka su mokesčių administratoriaus apskaičiavimu, tenka pareiga įrodyti, jog mokesčių administratorius neteisingai apskaičiavo mokesčio ir su juo susijusias sumas. Jeigu mokesčių mokėtojas neįvykdo šios pareigos, tai nustačius, jog mokesčių administratorius pagrindė mokesčių mokėtojai apskaičiuotą mokestį ir su juo susijusias sumas, mokesčių mokėtojai atsiranda mokestinė prievolė (šiuo aspektu žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugpjūčio 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-926/2011). Atkreiptinas dėmesys į tai, jog mokesčių mokėtojai siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nuginčyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų, kontrargumentų teikimu, mokesčių mokėtojas turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą, nei daro mokesčių administratorius. Komisijos vertinimu, Pareiškėja to nepadarė ir mokesčių administratoriaus įrodytas aplinkybes paneigiančių įrodymų nepateikė. Todėl atmetini Pareiškėjos skundo argumentai dėl esą nepagrįstai konstatuoto Pareiškėjos padaryto Verslo liudijimų išdavimo taisyklių 2.3.2 p. nuostatos pažeidimo ir atitinkamai jos individualiai siuvimo paslaugų pardavimo veiklai priskirtų 2010–2012 m. pajamų apmokestinimo. Byloje nustatyta, kad Pareiškėjai išduoti verslo liudijimai nesuteikė teisės teikti siuvimo paslaugų UAB „K1“, kurios pagrindinė veikla (EVRK kodai 141200 ir 143900) atitinka veiklos rūšį (kodas 014), kuriai išduoti verslo liudijimai. Komisija paaiškina, kad nėra įgaliojta pasisakyti dėl hipotetinių, menamų situacijų, aplinkybių ar byloje nesančių įrodymų ir pažymi, kad byloje nėra įrodymų, kad UAB „K1“ realiai siuvimo veiklos nevykdė. Komisija konstatuoja, jog Pareiškėja nepateikė jokių konkrečių įrodymų, kurie suponuotų išvadą dėl nepagrįstai didelės Pareiškėjos mokesčio bazės.

Iš Pareiškėjos skunde išdėstytos pozicijos matyti, kad Pareiškėja savo nesutikimą su ginčijamu Inspekcijos sprendimu grindžia argumentu, jog mokesčių administratoriaus atliktas jos mokestinis patikrinimas buvo neteisėtas. Pareiškėja nurodė, jog patikrinimas išėjo už leistinų ribų, nes buvo išrašytas pavedimas tikrinti tik GPM ir PSD įmokas, tačiau nesilaikant mokestinio pavedimo tikrinti temos, buvo patikrintos ir VSD įmokos, todėl, remiantis šiomis aplinkybėmis, Pareiškėjos nuomone, patikrinimo akte papildomai apskaičiuotos VSD įmokų ir VSD įmokų baudos sumos yra naikintinos.

Komisija, atsižvelgdama į LVAT formuojamą vienodą administracinių teismų praktiką aiškinant ir taikant įstatymus (išplėstinės teisėjų kolegijos 2011-03-17 nutartis adm. byloje Nr. A⁴⁴²-1238/2011), pagal kurią „pavedimas atlikti mokestinį patikrinimą (pavedimas tikrinti) vertinamas kaip tarpinis (procedūrinis) dokumentas, t. y. kaip vienas iš mokesčių administravimo procedūros – mokestinio patikrinimo, kurios pabaigoje paprastai priimamas konkretus materialines teises pasekmes sukkeliantis sprendimas, metu priimamų dokumentų. Todėl pavedimo atlikti mokestinį patikrinimą teisėtumas negali būti vertinamas pagal atskirą reikalavimą, t. y. toks pavedimas negali būti savarankiškas administracinės bylos dalykas. Nesutikdamas su tokio pobūdžio procedūriniu sprendimu (veiksmu), mokesčių mokėtojas šio nesutikimo argumentus

(bet ne savarankiškus reikalavimus) gali pareikšti įstatymų nustatyta tvarka ginčydamas galutinį mokesčių administratoriaus sprendimą šioje mokesčių administravimo procedūroje. Būtent nagrinėdamos pastarąjį ginčą ikiteisminės institucijos ar (ir) teismas įvertins ir tokius tarpinius (procedūrinius) sprendimus (veiksnius), kaip mokesčių mokėtojo ginčijamas pavedimas atlikti mokesčių patikrinimą (pavedimas tikrinti), bei šiais procedūriniais (tarpiniais) sprendimais (veiksmiais) padarytų pažeidimų įtaką galutinio aptariamos mokesčių administravimo procedūros sprendimo teisėtumui“, daro išvadą, jog nagrinėjamu atveju privalu įvertinti Pareiškėjos nurodyto procedūrinio pažeidimo įtaką skundžiamo Inspekcijos sprendimo teisėtumui. Komisija pažymi, kad nei MAĮ, nei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-09-02 nutarimu Nr. 1119 patvirtinti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuostatai neapibrėžia Komisijai skundžiamų aktų panaikinimo pagrindų. Tuo tarpu 1999-01-14 Administracinių bylų teisenos įstatymo Nr. VIII-1029 (2000-09-19 įstatymo Nr. VIII-1927 redakcija, toliau – ABTĮ) 89 str. 1 d. 3 punkte yra įtvirtinta principinė procedūrinių pažeidimų įtakos viešojo administravimo akto teisėtumo vertinimui taisyklė: skundžiamas aktas turi būti panaikintas, jeigu jis yra neteisėtas dėl to, kad jį priimant buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą bei sprendimo pagrįstumą. LVAT 2008-06-25 nutartyje adm. byloje Nr. A⁴³⁸-624/2008, publikuotoje „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 15, 2008 m., yra konstatavęs, jog ši įstatyminė nuostata reiškia, kad ne kiekvienas formalios procedūros pažeidimas yra pagrindas pripažinti priimtą administracinį aktą neteisėtu, jeigu įstatymas tiesiogiai nenustato tokios procedūros pažeidimo pasekmės; kriterijus, pagal kurį turi būti vertinama procedūros pažeidimo įtaka priimto administracinio akto teisėtumui, yra tikimybė, kad dėl šio pažeidimo buvo priimtas nepagrįstas sprendimas.

Taigi Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, laiko, kad nagrinėjamu atveju būtina įvertinti, kokią įtaką mokesčių administratoriaus padarytas procedūrinis pažeidimas turėjo skundžiamo Inspekcijos sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, t. y. ar jis laikytinas esminiu ar neesminiu procedūriniu pažeidimu. Nustačius, kad procedūrinis pažeidimas yra esminis, skundžiamas sprendimas turi būti panaikintas, o nustačius, kad procedūrinis pažeidimas yra neesminis – tokiu atveju laikytina, kad pažeidimas yra formalus pobūdžio ir neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui.

MAĮ 120 str. 1 dalyje nustatyta, kad mokesčio patikrinimo pradžia yra mokesčio patikrinimo pavidimo išrašymas, taip pat nustatyti reikalavimai pavidimui atlikti mokesčio patikrinimą. Vienas iš privalomų pavidimo atlikti mokesčio patikrinimą elementų yra patikrinimo dalyko nurodymas (pastarojo straipsnio 1 d. 3 punktas). Šio mokesčio ginčo atveju nustatyta, kad Inspekcija 2014-09-12 pavidime tikrinti Nr. FR0773-314, kaip mokesčio patikrinimo dalyką nurodė fizinių asmenų pajamų mokesčių / gyventojų pajamų mokesčių (04), privalomojo sveikatos draudimo įmokas (19), Kita (13). 2014-10-24 patikrinimo akte Nr. FR0680-722 nurodyta, kad tikrintas gyventojų pajamų mokesčio ir privalomojo sveikatos draudimo įmokų apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumas, tačiau patikrinimo akte apskaičiavo ir ginčijamame sprendime nurodė Pareiškėjai sumokėti į biudžetą ne tik GPM, PSD įmokas bei susijusias delspinigių ir baudų sumas, bet ir valstybinio socialinio draudimo įmokų ir šių įmokų baudos sumas. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad vadovaujantis Kompleksinių ir teminių patikrinimo temų klasifikatoriumi, patvirtintu Inspekcijos viršininko 2007-05-30 įsakymu VA-41, kiekvienai patikrinimo temai yra priskiriamas atitinkamas individualus kodas, kaip antai valstybinio socialinio draudimo įmokos (kodas – 18), fizinių asmenų pajamų / gyventojų pajamų mokesčio (kodas – 04), privalomojo sveikatos draudimo įmokos (kodas – 19), Kita (kodas – 13). Pažymėtina, kad patikrinimo dalykas vėliau mokesčio patikrinimo metu nebuvo papildytas, kaip tai numato Inspekcijos viršininko 2004-05-05 įsakymu Nr. VA-87 patvirtintų Mokestinių patikrinimų atlikimo, jų rezultatų įforminimo ir patvirtinimo taisyklių 29 punktas – prireikus, mokesčiams patikrinimui atlikti gali būti skiriamas papildomas mokesčių administratoriaus pareigūnas arba vienas pareigūnas pakeistas kitu bei pakeistas mokesčio patikrinimo dalykas. Tokiu atveju naujas pavidimas tikrinti neišrašomas, tačiau papildomas ankstesnis pavidimas tikrinti ir apie tai pasirašytinai informuojamas mokėtojas.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, daro išvadą, jog šiuo atveju buvo iš esmės pažeista procedūra, būtina VSD įmokų patikrinimui pradėti ir atlikti. Toks procedūrinių normų pažeidimas laikytinas esminiu ir reiškia, kad nurodytųjų įmokų patikrinimas buvo neteisėtas. Komisija pažymi, jog tokia išvada darytina ir atsižvelgiant į pavedimo atlikti mokesčių patikrinimą paskirtį – apibrėžti mokesčių administratoriaus pareigūnams patikrinimo ribas (apimtį), t. y. ką tikrinti, kokį mokesčių tikrinti, kiek laiko tikrinti ir pan., tokiu būdu įgyvendinant patikrinimą atliekančių pareigūnų kontrolę (MAĮ 32 str. 3 punktas), iš kitos pusės užtikrinant mokesčių mokėtojo teises bei suteikiant jam procesines garantijas (MAĮ 36 str. 9 punktas). Iš neteisėtų veiksmų negali kilti teisėtos pasekmės, todėl ginčijamo Inspekcijos sprendimo dalis dėl nurodymų Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 2 446 Eur VSD įmokas, 1 223 Eur VSD įmokų baudą naikintina.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Panaikinti Inspekcijos 2015-06-12 sprendimo Nr. 68-106 nurodymus Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 2 446 Eur VSD įmokas, 1 223 Eur VSD įmokų baudą.

2. Patvirtinti Inspekcijos 2015-06-12 sprendimo Nr. 68-106 nurodymus Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 16 056 Eur GPM, 3 082 Eur GPM delspinigius, 1 605 Eur GPM baudą, 772 Eur PSD įmokas, 386 Eur PSD įmokų baudą.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokesčių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskusti Mokesčių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokesčių ginčų komisija, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokesčių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė,
pavaduojanti Komisijos pirmininkę

Lina Vosyliienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

